

Posl.br. Povrv-2459/2021

Zagreb, 04.11.2022.
Ur.br: 2/VD

**TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Amruševa 2/II
10 000 ZAGREB**

TUŽITELJ: **VODOVOD DUBROVNIK d.o.o.**, Dubrovnik, Vladimira Nazora 19, OIB: 00862047577, zastupano po odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Lovro Zovko, Slavica Butigan Boras i Antonija Šimunković, Zagreb, Ognjeslava Utješenovića 1

TUŽENIK: **ANTE I JURE d.o.o. za proizvodnju, ugostiteljstvo, trgovinu i usluge u stečaju**, Zagreb, Črešnjevac 43, MBS 080053173, OIB 82330634157

PODNEŠAK

1x putem e- komunikacije

tužitelja

I Raspravnim rješenjem Naslovnog suda od dana 19.10.2022. godine naloženo je tužitelju očitovati se na navode tuženika iznesene na raspravi održanoj istog dana i to u roku od osam dana.

Stečajni upravitelj je u zastupanju tuženika naveo da su sredstva koje je Financijska agencija (dalje u tekstu: FINA) zaplijenila temeljem rješenja Naslovnog suda posl.br. Povrv-2501/2017 od dana 15.02.2019. godine o određivanju prethodne mjere (dalje u tekstu: Rješenje) vraćena od strane FINA-e na račun tuženika i time postala dijelom stečajne mase. Dalje navodi da tužitelj nije prijavio svoju tražbinu prema tuženiku kao osobni vjerovnik u stečajnom postupku pa smatra da tužitelj nema aktivnu legitimaciju za vođenje ovog postupka i smatra da se tužitelj može namiriti samo u okviru stečajnog postupka.

Nakon održanog ročišta tužitelj je od FINA-e zatražio da se očituje o navedenom, o čemu je obavijestio Naslovni sud podneskom od dana 26.10.2022. godine te istovremeno zamolio Naslovni sud da mu produlji rok za očitovanje.

Tužitelj je dana 02.11.2022. godine zaprimio očitovanje FINA-e te se na predmetno očitovanje, dosadašnji tijek postupka i navode stečajnog upravitelja iznesene na posljednjem održanom ročištu očituje kako slijedi.

II FINA u svom očitovanju KLASA: 160-01/22-07/209, Urbroj: 11-101-22-651 od dana 28.10.2022. godine (dalje u tekstu: Očitovanje) navodi da joj je Trgovački sud u Osijeku dana 16.03.2021. godine dostavio elektroničkim putem rješenje posl.br. St-806/2020-12 od 15.03.2021. godine kojim se otvara stečajni postupak nad ovdje tuženikom.

Ističe kako je postupanje FINA-e s osnovama za plaćanje nakon otvaranja stečajnog postupka propisano čl. 28. st. 4. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima (NN 71/18, 46/22, dalje u tekstu: Pravilnik) kojim je propisano da ako na računu stečajnog dužnika pravne osobe postoje sredstva koja su zaplijenjena po nalogu FINA-e prije otvaranja stečajnog postupka, FINA će nakon otvaranja stečajnog postupka dati banci nalog da ta novčana sredstva oslobodi na račun stečajnog dužnika.

FINA dalje navodi da je od Trgovačkog suda u Osijeku „obzirom da se u predmetnom slučaju radi o prethodnoj mjeri“ zatražila izričitu i opsegom jasnu uputu (nalog) o postupanju po zaplijenjenim novčanim sredstvima te da joj je Trgovački sud u Osijeku dana 11.05.2021. godine dostavio zaključak posl.br. St-806/2020-22 da sredstva prenese na račun stečajnog dužnika što je FINA i učinila.

Iz citiranog dijela Očitovanja jasno proizlazi da je **FINA primarno odlučila ne postupiti po čl. 28. st. 4. Pravilnika** koji propisuje da ako na računu stečajnog dužnika pravne osobe postoje sredstva koja su zaplijenjena po nalogu FINA-e prije otvaranja stečajnog postupka, FINA će nakon otvaranja stečajnog postupka dati banci nalog da ta novčana sredstva oslobodi na račun stečajnog dužnika, **upravo iz razloga što su sredstva zaplijenjena po prethodnoj mjeri Naslovnog suda, po njegovu rješenju posl.br. Povrv-2501/2017 od dana 15.02.2019. godine o prethodnoj mjeri** (dalje u tekstu: Rješenje), **dakle ne po nalogu FINA-e i da je stoga FINA čekala izričitu i opsegom jasnu uputu Trgovačkog suda u Osijeku** kao stečajnog suda za tuženika.

Odredbu čl. 28. st. 4. Pravilnika na koju se FINA poziva treba izravno dovesti u vezu s odredbom čl. 168. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22, dalje u tekstu: SZ) koja propisuje da ako stečajni vjerovnik **tijekom** posljednjih 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnoga postupka, odnosno ako nije podnesen prijedlog za otvaranje predstečajnoga postupka **tijekom posljednjih 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka** odnosno zahtjeva za provedbu skraćenoga stečajnog postupka **ili nakon toga sudskom ili izvansudskom ovrhom ili prisilnim sudskim osiguranjem stekne koje razlučno ili slično pravo na imovini koja ulazi u stečajnu masu, to pravo otvaranjem stečajnoga postupka prestaje, odnosno postupak u tijeku se obustavlja.** Predmetna prava brisat će se iz javnih knjiga, upisnika i očevidnika u kojima se vode na temelju rješenja suda.

Prema čl. 28. st. 4. Pravilnika **FINA vraća sredstva zaplijenjena po njenom nalogu na račun stečajnog dužnika** i to zato da se (imajući u vidu odredbu čl. 168. SZ) izbjegne stavljanje pojedinih stečajnih vjerovnika u povoljniji položaj.

Međutim, **nema osnove da se navedena odredba čl. 28. st. 4. Pravilnika primijeni i na sredstva zaplijenjena po nalogu suda**, prvenstveno jer to ne proizlazi iz teksta i izričaja navedene odredbe (odredba glasi „*ako postoje sredstva zaplijenjenja po nalogu FINA-e...*“), a zatim i stoga što **na sredstvima zaplijenjenim po nalogu suda**, kao što je to konkretno slučaj po nalogu Naslovnog suda temeljem Rješenja, **predlagatelj osiguranja**, odnosno konkretno tužitelj **stječe založno pravo**.

Slijedom navedenog nameće se zaključak da je FINA čekala uputu suda, ali se vlastitom greškom obratila Trgovačkom sudu u Osijeku umjesto Naslovnom sudu kao sudu koji je donio Rješenje i koji je jedini ovlašten i nadležan predmetno Rješenje eventualno obustaviti u skladu s odredbama čl. 338. – 339.a Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20), dok je FINA-i bila naložena jedino i isključivo provedba Rješenja u skladu s točkom 6. njegove izreke.

DOKAZ: - očitovanje FINA-e KLASA: 160-01/22-07/209, Urbroj: 11-101-22-651 od dana 28.10.2022. godine

III Nastavno na prednje izneseno i na navode stečajnog upravitelja iznesene na ročištu, tužitelj ističe da će prema čl. 165. st. 2. SZ parnice koje su u vrijeme otvaranja stečajnog postupka bile u tijeku protiv stečajnog dužnika **preuzeti u njegovo ime stečajni upravitelj ako se tiču odvojenog namirenja**. Iz navedenog jasno slijedi da se parnice koje se tiču odvojenog namirenja nastavljaju voditi i tijekom stečajnog postupka, paralelno s njime.

Navedeno, osim iz citirane odredbe SZ, proizlazi i iz čl. 215. st. 2. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, dalje u tekstu: ZPP) koji propisuje da će postupak koji je prekinut zbog pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka, a vodi se o tražbini koja se prijavljuje u stečajnom postupku, sud nastaviti po službenoj dužnosti i donijeti rješenje kojim se smatra da je tužitelj povukao tužbu, **ako tužitelj nije podnio prijedlog za nastavak parnice pod pretpostavkama propisanim zakonom kojim je uređen stečajni postupak**.

Argumentum a contrario, ako se parnični postupak vodi zbog prava na odvojeno namirenje (pretpostavka propisana SZ-om) i tužitelj je podnio prijedlog za nastavak postupka upravo stoga što se isti vodi radi prava na odvojeno namirenje, u skladu s citiranim čl. 215. st. 2. ZPP sud **neće donijeti rješenje kojim se smatra da je tužitelj povukao tužbu već će odlučiti o tužbenom zahtjevu tužitelja**.

Obzirom da se ova konkretna parnica tiče prava tužitelja na odvojeno namirenje jer o njenom ishodu ovisi postojanje založnog prava koje je tužitelj stekao rješenjem Naslovnog suda posl.br. Povrv-2501/2017 od dana 15.02.2019. godine (dalje u tekstu: Rješenje) Naslovni je sud nastavio postupak sukladno čl. 215. st. 1. u vezi s čl. 165. st. 2. SZ, a na prijedlog tužitelja iznesen u podnesku od 31.05.2021. godine.

U tom smislu tužitelj ističe da je i dalje aktivno legitimiran u ovom postupku sve kako je **tuženik i sam na ročištu istaknuo da je tužitelj temeljem Rješenja u stečajnom postupku prijavio svoj položaj razlučnog vjerovnika, a kao takav razlučni vjerovnik**

tužitelj ima u odnosu na ostale vjerovnike stečajnog postupka drugačiji položaj. O ishodu ove konkretne parnice ovisi opstanak tužiteljeva založnog prava koje je nastalo Rješenjem, jer Rješenje opstaje samo u slučaju da se ova parnica okonča tužitelju u korist. Samim time ova se parnica tiče tužiteljeva prava na odvojeno namirenje, slijedom čega isti ima osnovu za vođenje parnice sukladno čl. 165. SZ, pa je tuženikov prigovor nedostatka aktivne legitimacije u cijelosti neosnovan.

IV Obzirom da je tužitelj provedbom Rješenja kojim je određena prethodna mjera stekao založno pravo na novčanim sredstvima tuženika za koje je određena zabrana isplate, on je stekao pravo odvojenog namirenja na novčanim sredstvima za koje je određena zabrana isplate. Naravno, pravo odvojenog namirenja tužitelja na novčanim sredstvima na kojima je stekao založno pravo je uvjetno, ono postoji do okončanja ove parnice (odnosno, kako stoji u točki 5. izreke Rješenja do proteka 15 dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu) te ovisi o njenom ishodu.

Čl. 149. SZ izrijeком je propisano da su **razlučni vjerovnici oni koji imaju založno pravo** ili pravo na namirenje na kojoj stvari ili pravu koji su upisani u javnoj knjizi te da oni **imaju pravo odvojenoga namirenja na toj stvari** ili pravo unovčenja prema odredbama članka 248. ovoga Zakona.

Stoga tužitelj u stečajnom postupku nad tuženikom nije prijavio svoju tražbinu kao osobni vjerovnik tuženika već kao razlučni vjerovnik budući da ima založno pravo temeljem kojeg će se, u slučaju pozitivnog ishoda parnice, moći namiriti iz zaplijenjenog iznosa novčanih sredstava.

Tako navodi i sudska praksa:

„Razlučno pravo jest pravo vjerovnika da tražbinu osiguranu založnim ili s njim u stečaju izjednačenim pravom na stvari ili pravu stečajnog dužnika, namiri iz vrijednosti te stvari ili prava odvojeno i neovisno o namirenju vjerovnika čije tražbine nisu osigurane, i u pravilu neovisno o tijeku stečajnog postupka.“

Odluka Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-6597/2019-2 od 07.01.2020. godine

*„Naime, suprotno shvaćanju prvostupanjskog suda, ističe se da **neovisno o tome što nije doneseno rješenje o ovrsi, ovrhovoditelj ima založno pravo na nekretnini ovršenika, a to upravo na temelju rješenja o osiguranju poslovnog broja Ovr-159/11 od 20. rujna 2011. kojim je uknjiženo založno pravo u korist ovrhovoditelja na nekretnini protivnika osiguranja S.-O. d.o.o.***

Odredbom čl. 83. OZ-a propisano je da ako se promijeni osoba koja je u zemljišnim knjigama upisana kao vlasnik nekretnine nakon što je ovrhovoditelj na nekretnini upisom u zemljišnu knjigu stekao založno pravo ili koje drugo pravo koje ga ovlašćuje da namiri određenu tražbinu njezinom prodajom, ovrhovoditelj ima pravo, na temelju ovršne isprave protiv osobe koja je bila vlasnik nekretnine u vrijeme kad je stekao to pravo i izvatka iz zemljišne knjige kojim se dokazuje prijenos vlasništva s prijašnjeg vlasnika na novog vlasnika, zatražiti ovrhu izravno protiv novog vlasnika radi naplate osigurane tražbine.

Razlučni vjerovnici su vjerovnici koji imaju pravo na odvojeno namirenje iz određenih dijelova stečajne mase. Dakle, razlučno pravo jest pravo vjerovnika da tražbinu osiguranu založnim ili s njim u stečaju izjednačenim pravom na stvari ili pravu stečajnog dužnika, namiri iz vrijednosti te stvari ili prava odvojeno i neovisno o namirenju vjerovnika čije tražbine nisu osigurane i u pravilu neovisno o tijeku stečajnog postupka.“

Odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-2716/2017-2 od 02.05.2017. godine

Nadalje, čl. 153. SZ propisano je da su **vjerovnici s pravom odvojenoga namirenja stečajni vjerovnici ako im je dužnik i osobno odgovoran. Oni imaju pravo na razmjerno namirenje iz stečajne mase samo ako se odreknu odvojenoga namirenja ili ako se ne uspiju odvojeno namiriti.**

Obzirom da se **tužitelj nije imao namjeru odreći svog prava na odvojeno namirenje isti je prijavio svoju tražbinu kao razlučni vjerovnik, a ne i kao osobni vjerovnik** i to sve u skladu s čl. 258. st. 2. SZ kojim je izrijekom propisano da su razlučni vjerovnici dužni obavijestiti stečajnoga upravitelja o svom razlučnom pravu, pravnoj osnovi razlučnoga prava i dijelu imovine stečajnoga dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo. **Ako razlučni vjerovnici prijavljuju i tražbinu kao stečajni vjerovnici, u prijavi su dužni naznačiti dio imovine stečajnoga dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo i iznos do kojega njihova tražbina predvidivo neće biti namirena tim razlučnim pravom.**

Iz citirane odredbe jasno proizlazi da razlučni vjerovnici prijavljuju svoju tražbinu i kao stečajni vjerovnici samo ako imovina na koju se odnosi njihovo razlučno pravo nije dostatna za namirenje cjelokupne njihove tražbine, pa se prijavljuju kao stečajni vjerovnici za onaj dio njihove tražbine koji neće uspjeti namiriti iz imovine na koju se odnosi razlučno pravo (razmjerno).

Na navedeno upućuje i odredba čl. 222. st. 2. SZ koja propisuje da se u popisu vjerovnika **odvojeno vode vjerovnici s pravom odvojenoga namirenja** i stečajni vjerovnici razvrstani prema pojedinim isplatnim redovima. Za svakoga vjerovnika potrebno je navesti osnovu i iznos njegove tražbine. **Za razlučne vjerovnike potrebno je dodatno naznačiti i predmet na kojemu postoji razlučno pravo i vjerojatni iznos za koji vjerovnik neće biti odvojeno namiren.**

Na isto upućuju i odredbe o namirenju razlučnih vjerovnika iz čl. 186. SZ u kojima stoji da razlučni vjerovnik kojem je dužnik i osobno odgovoran (članak 84.) treba najkasnije u roku od petnaest dana nakon javne objave iz članka 184. SZ podnijeti dokaz stečajnom upravitelju da se i u kojem iznosu odrekao odvojenoga namirenja ili da nije odvojeno namiren. Ako dokaz ne podnese pravodobno, njegova se tražbina neće uzeti u obzir pri djelomičnoj diobi.

Dakle, kao što je već izneseno, činjenica je da je **tužitelj i dalje aktivno legitimiran voditi ovu parnicu jer o njenom ishodu ovisi pravo tužitelja na odvojeno namirenje i**

opstanak tužiteljeva razlučnog prava koje postoji dok god ne nastupe uvjeti za ovrhu temeljem točke 3. izreke Rješenja.

To pravo postoji i dalje bez obzira na postupanje FINA-e kojim je zaplijenjena sredstva prenijela na račun stečajnog dužnika, ovdje tuženika, a što tužitelj obrazlaže kako slijedi.

Tuženik je kao stečajni dužnik i dalje vezan zabranom raspolaganja novčanim sredstvima (zabrana isplate iz točke 2. izreke Rješenja) dok god se ova konkretna parnica ne okonča i trajanje prethodne mjera ne prestane, budući da je čl. 160. st. 2. SZ propisano da se odredba st. 1. istog članka prema kojoj su zabrane otuđenja u stečajnom postupku bez učinka **ne odnosi na zabrane otuđenja nastale u svezi s postupkom osiguranja.**

Nesporno je da je u stečajnom postupku nad dužnikom utvrđeno postojanje razlučnog prava što je razvidno iz rješenja Trgovačkog suda u Osijeku posl.br. St-806/2020 od dana 11.06.2021. godine. U izvješću stečajnog upravitelja tuženika jasno stoji: *„Nije bilo ostvarenja razlučnih prava u ovom razdoblju. Stečajni upravitelj obaviješten je od strane suda da je Financijska agencija zaplijenila sredstva u iznosu od 35.001,93 kuna temeljem rješenja o prethodnoj mjeri broj Povrv-2501/17 temeljem kojeg je predlagatelj osiguranja VODOVOD DUBROVNIK, OIB:00862047577 stekao razlučno pravo. Na ovo rješenje je pravni prednik stečajnog dužnika uložio žalbu. **Nakon prekida i nastavka ovog postupka stečajni upravitelj će priznati tužbeni zahtjev razlučnog vjerovnika, a nakon što razlučni vjerovnik participira u troškovima unovčenja koje će stečajni upravitelj dostaviti sudu Stečajni upravitelj će namiriti razlučnog vjerovnika**“.*

Dakle, tužitelj se po okončanju ove parnice ima namiriti u stečajnom postupku nad tužnikom sve kako je u tom slučaju njegovo pravo na odvojeno namirenje stečeno Rješenjem opravdano. To jasno proizlazi i iz čl. 169. st. 5. SZ prema kojem nakon otvaranja stečajnoga postupka razlučni vjerovnici nisu ovlašteni pokrenuti postupak ovrhe ili osiguranja, već se isti namiruju sukladno čl. 249. SZ prema kojoj će stečajni upravitelj unovčiti pokretnu stvar na kojoj postoji razlučno pravo ako se nalazi u njegovu posjedu uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka, a nakon unovčenja te stvari sud će namiriti prvo troškove unovčenja iz čl. 254. SZ, a zatim tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom pravilima ovršnog postupka.

To znači da kada nastupe uvjeti za ovrhu sukladno točki 5. izreke Rješenja, odnosno kada presuda donesena u ovom parničnom postupku postane pravomoćna i ovršna, pod uvjetom da se istom usvoji tužbeni zahtjev tužitelj ne može temeljem takve presude pokrenuti ovršni postupak već će se temeljem takve presude namiriti iz sredstava osiguranih Rješenjem na kojima postoji tužiteljevo založno pravo i to u okviru i po pravilima stečajnog postupka.

Činjenica je da tužitelj svoje razlučno pravo ne može ostvariti dok god ne raspolaže ovršnom ispravom odnosno pravomoćnom i ovršnom sudskom presudom donesenom

u njegovu korist, a da bi se taj uvjet ostvario nužno je da Naslovni sud donese odluku u ovom parničnom postupku.

V Naslovni je sud prvostupanjsku presudu donio istovremeno kad i Rješenje dana 15.02.2019. godine te je protiv nje tuženik izjavio žalbu dana 28.02.2019. godine. U vrijeme kada je nad tuženikom otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku dana 15.03.2021. godine bio je u tijeku drugostupanjski postupak odnosno viši sud je odlučivao povodom žalbe tuženika.

Budući da tužitelj nije osobni vjerovnik tuženika kao stečajnog dužnika jer se, kako je objašnjeno ad IV ovog podneska, nije odrekao prava na odvojeno namirenje koje ima temeljem Rješenja pa nije niti prijavio svoju tražbinu kao osobni vjerovnik u stečajnom postupku nad tuženikom, njegova tražbina nije ispitana u stečajnom postupku niti utvrđena ili osporena u tom istom postupku. Ali je, neovisno od toga, tužiteljevo razlučno pravo prijavljeno i utvrđeno.

U tom smislu na tužitelja se ne primjenjuje čl. 269. SZ-a kojim je propisano da ako je u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka već pokrenut parnični postupak o tražbini pred državnim ili arbitražnim sudom, postupak radi utvrđivanja tražbine nastaviti će se preuzimanjem te parnice te čl. 270. SZ prema kojem se u parnici utvrđivanje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu, jer tužitelj nije osobni vjerovnik tuženika (stečajni vjerovnik čija se tražbina namiruje iz stečajne mase prema isplatnom redu) već je razlučni vjerovnik (koji se namiruje odvojeno iz predmeta na kojem ima razlučno pravo).

U tom smislu niti njegova tražbina ne može biti u stečajnom postupku utvrđena ili osporena jer je on kao takvu nije niti prijavio već je prijavio razlučno pravo koje ima temeljem založnog prava nastalog Rješenjem, a koje postoji pod suspenzivnim uvjetom naknadnog opravdanja Rješenja ovršnom ispravom, odnosno ispravom koja dokazuje da tužitelj ima pravo na ispunjenje svoje tražbine od tuženika.

Stoga tužitelj nije dužan u ovom parničnom postupku preinačiti tužbeni zahtjev, niti je Naslovni sud i na koji način onemogućen u odlučivanju o kondemnatornom tužbenom zahtjevu, a o čemu je jasan stav izrazila i struka i sudska praksa:

„Ako je nakon donošenja kondemnatorne prvostupanjske presude, u tijeku žalbenog postupka, otvoren stečajni postupak nad tuženikom, naknadno doneseno rješenje o utvrđenim tražbinama kojim je utvrđena tražbina u određenom isplatnom redu, nema značaj pravomoćno presuđene stvari i bitne povrede odredaba parničnog postupka u odnosu na ranije donesenu prvostupanjsku presudu.

Drugostupanjski sud - nakon nastavljanja parničnog postupka prekinutog uslijed otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, koji je otvoren nakon donošenja prvostupanjske presude – odlučuje o žalbi neovisno o tome je li tužitelj kao vjerovnik prijavio svoju tražbinu u stečajnom postupku, odnosno je li upućen na parnicu i to po općim pravilima o odlučivanju u povodu tog pravnog lijeka, ispitujući pravilnost i

zakonitost pobijane odluke s obzirom na stanje stvari kakvo je bilo u vrijeme zaključenja glavne rasprave.“

Pravno shvaćanje Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske zauzeto na 28. sjednici Odjela dana 03.05.2017. godine

*„Međutim, kasnijom odlukom ovoga suda broj Rev-x-341/13-2 od 9. prosinca 2015., promijenjena je navedena praksa ovog suda, a prema izmijenjenom shvaćanju ovoga suda iznesenom u toj odluci „u žalbenom postupku drugostupanjski sud je pravilno ispitao zakonitost prvostupanjske presude koja se žalbom pobija, a **prvostupanjski sud je pravilno odlučio kondemnatornom presudom o kondemnatornom tužbenom zahtjevu. Takav kondemnatorni zahtjev za isplatu u sebi sadrži deklaratorni zahtjev za utvrđenje postojanja te tražbine.** Tek nakon zaključenja glavne rasprave pred prvostupanjskim sudom i nakon dostavljanja predmeta drugostupanjskom sudu nad tuženikom otvoren je stečajni postupak. Žalbeni sud je u postupku povodom žalbe vezan granicama raspravljanja i činjenicama utvrđenim u prvostupanjskom postupku, te mora odlučivati u granicama žalbe. Stoga, činjenica naknadnog otvaranja stečajnog postupka (za vrijeme trajanja drugostupanjskog postupka) nije mogla biti od utjecaja na odluku drugostupanjskog suda o pravilnosti i zakonitosti prvostupanjske presude. **Nakon otvaranja stečajnog postupka, prema pravnom shvaćanju ovoga suda iznesenom u citiranoj odluci, pojedini stečajni vjerovnici, pa tako i tužitelj, ne mogu protiv dužnika tražiti osiguranje ili ovrhu na dijelovima imovine koja ulazi u stečajnu masu niti na drugoj imovini dužnika (čl. 98. st. 1. SZ). Naime, stečaj je generalna ovrha, pa je isključena individualna ovrha. Stoga, suprotno tvrdnjama tuženika, s obzirom na sve navedeno, tužitelj na temelju prvostupanjske presude ne može zahtijevati niti dobrovoljno niti prisilno namirenje tražbine utvrđene tom presudom, već može (samo i jedino) tražiti od stečajnog suca ispravak tablice ispitanih tražbina (u smislu odredbe čl. 181. st. 2. SZ).“***

Odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Revt-442/2015-3 od dana 08.12.2020. godine

V Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže Naslovnom sudu na sljedećem ročištu zaključiti glavnu raspravu i donijeti presudu kojom se usvaja tužiteljev tužbeni zahtjev.

VODOVOD DUBROVNIK d.o.o.
zastupano po:

TROŠKOVNIK:

- sastav podneska.....1.000,00 kn
- PDV 25%.....250,00 kn

02-11-2022

PRIMLJENO

Zagreb, 28.10.2022.
Klasa: 160-01/22-07/209
Ur. broj: 11-101-22-651
Rekl.ID info@fina.hr

Odvjetnik Lovro Zovko
Ulica kneza Branimira 71 D
10000 Zagreb

n/r gđa. Ana Crnjac

Predmet: odgovor na prigovor

Poštovani,

nastavno na Vaš prigovor od 25.10.2022.g., zaprimljen elektroničkim putem na adresu info@fina.hr, a vezano za postupanje Financijske agencije po osnovi za plaćanje br. POVR-2501/17 od 15.02.2017.god. nakon zaprimljenog rješenja kojim se otvara stečajni postupak nad dužnikom ANTE I JURE d.o.o. u stečaju, OIB:82330634157, očitujemo se kako slijedi.

Dodatnom provjerom utvrđeno je da je Financijska agencija (dalje u tekstu: „Fina“) u predmetnoj stvari postupala pravilno i u skladu sa zakonskim propisima te nije utvrđen propust u postupanju, slijedom čega smatramo Vaš prigovor/reklamaciju u cijelosti pravno neosnovanim.

Prije svega Vam skrećemo pozornost kako Fina nije ovlaštena za pružanje pravne pomoći niti savjetovati stranke ili donositi bilo kakve odluke kojima se utječe na tijek ovršnog postupka ili postupka osiguranja, odnosno prava stranaka u tom postupku.

Provedba ovrhe na novčanim sredstvima je formalni postupak koji je strogo definiran prvenstveno Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine 68/2018, 2/2020, 47/2020, 46/2020, 83/2020 i 133/2020, dalje u tekstu: „ZPONS“), kao *lex specialis*, zatim Ovršnim zakonom (Narodne novine 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017 i 131/2020, dalje u tekstu: „OZ“) kao *legi generalis*. Nadalje, temeljem članka 21. stavka 1. OZ-u ovršnom postupku i postupku osiguranja na odgovarajući način primjenjuje odredbe Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, dalje u tekstu: „ZPP“), zajedno sa primjenjivim provedbenim pravilnicima. Podredno se primjenjuju odredbe Stečajnog zakona (Narodne novine, broj 71/2015, 104/2017 i 36/2022, dalje u tekstu: „Stečajni zakon“) temeljem čl. 10 SZ koji propisuje da se u predstečajnom i stečajnom postupku na odgovarajući način primjenjuju pravila parničnog postupka u postupku pred trgovačkim sudovima, a glede stečaja potrošača temeljem odredbi Zakona o stečaju potrošača (Narodne novine, broj 100/2015, 67/2018 36/22; dalje u tekstu: „ZSP“) koji propisuje da se u postupku stečaja potrošača ako nije drukčije propisano ZSP-om podredno primjenjuje Stečajni zakon. U svakom slučaju je primjenjiv Zakon o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, dalje u tekstu: „ZOO“) glede obveznih odnosa, sve zajedno sa primjenjivim provedbenim pravilnicima na sve primjenjive zakone, između ostaloga ali ne isključivo Pravilnik o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine br. 71/2018, 46/2022, dalje u tekstu: „Pravilnik“).

Stoga Fina ne može jednostrano odlučiti da neće poduzimati radnje propisane zakonom jer bi to bilo kažnjivo (npr. čl. 27. ZPONS-a su propisane prekršajne sankcije protiv Fine), te bi eventualnu štetu nastalu takvim protuzakonitim postupanjem Fina bila dužna naknaditi vjerovniku/ovrhovoditelju/predlagatelju osiguranja, odnosno dužniku/ovršeniku/protivniku osiguranja te bi eventualnu štetu nastalu takvim protuzakonitim postupanjem Fina bila dužna naknaditi vjerovniku/ovrhovoditelju/predlagatelju osiguranja, odnosno dužniku/ovršeniku/protivniku osiguranja, za koju ista odgovara zajedno s Republikom Hrvatskom za štetu u slučajevima nezakonitog ili nepravilnog rada kao pravna osoba s javnim ovlastima u povjerenim poslovima izvan sustava državne uprave.

Fina u svakom pojedinom slučaju kada zaprimi dokumentaciju (npr. **zahtjev za davanje podataka preslike i potvrde iz Očevidnika**, zahtjev za (izravnu) naplatu, osnovu za plaćanje, ugovor o cesiji/ustupu, punomoć za zastupanje, itd.) na provedbu ovrhe na novčanim sredstvima (tj. povodom izravne naplate ili (izvan)sudske ovrhe), detaljno provjerava i utvrđuje njenu formalnu podobnost temeljem, **između ostaloga ali ne isključivo**, potpuno navedenih i istovjetnih podataka o imenu i prezimenu, nazivu ovršenika/protivnika osiguranja ili ovrhovoditelja/predlagatelja osiguranja odnosno OIB-u ovršenika ili ovrhovoditelja u osnovi za plaćanje i u zahtjevu za (izravnu) naplatu, uključujući, punomoći ovlaštenog punomoćnika za zastupanje temeljem čl. 89.a u vezi čl. 94. ZPP-a (ukoliko postoji), ovrhovoditeljevo/podnositeljevo (ne)dostavljanje potvrde o izvršenom plaćanju predujma iz čl. 22. ZPONS-a uz osnovu za plaćanje, kao i sve druge zakonom propisane pretpostavke.

U konkretnom slučaju, dana 16.03.2021.g. elektroničkim putem Trgovački sud u Osijeku dostavio je Fini rješenje posl. br. 5 St-806/2020-12 od 15.03.2021.god. temeljem kojeg se otvara stečajni postupak nad dužnikom ANTE I JURE d.o.o., OIB:82330634157 te je Fina po istom postupila.

Postupanje Fina s osnovama za plaćanje nakon otvaranja stečajnog postupka propisano je odredbom čl. 28. st. 4. Pravilnika kojim je navedeno:

*(4) Ako na računu stečajnog dužnika pravne osobe postoje sredstva koja su zaplijenjena po nalogu Agencije prije otvaranja stečajnog postupka, **Agencija će** (tj. mora, op.a.) **nakon otvaranja stečajnog postupka dati banci nalog da ta novčana sredstva oslobodi na račun stečajnog dužnika.***

Budući se u predmetnom slučaju radi o prethodnoj mjeri Fina je dana 16.03.2021.g. u rubriciranom predmetu Trovačkom sudu u Osijeku uputila podnesak kojim je isti obavijestila o postojanju zaplijenjenih sredstva u iznosu od 35.001,93 kn po rješenju o prethodnoj mjeri broj Povrv-2501/17 od 15.02.2019.g. te od istog zatražila izričitu i opsegom jasnu uputu (nalog) o postupanju po zaplijenjenim novčanim sredstvima.

Dana 11.05.2021.g. Fina je elektroničkim putem zaprimila zaključak Trgovačkog suda u Osijeku pod poslovnim brojem 5 St-806/2020-22 te je sukladno nalogu istog prethodno zaplijenjena sredstva u iznosu od = 35.001,93 kn prenesla u korist stečajnog dužnika na račun broj IBAN HR4224120091120013452.

Ovdje pojašnjavamo da je način komunikacije između suda i Fine propisan čl. 12 st.2 Stečajnog zakona u kojem je navedeno slijedeće:

(1) Sudska pismena dostavljaju se objavom pismena na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

*(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dostava pismena između suda i Financijske agencije kao tijela koje poduzima radnje sukladno odredbama ovoga Zakona i **postupa po odlukama suda obavlja se putem jedinstvenog informacijskog sustava eSpis.***

Također vezano na Vaš zahtjev da Vam dostavimo presliku zaključka suda glede (ne)dopuštenosti dostavljanja podataka, pojašnjavamo kako je isto propisano temeljem čl. 20. ZPONS-a u vezi sa čl. 30. Pravilnika Fina daje podatke iz Očevidnika na zahtjev ovlaštenog podnositelja, dostavljen u pisanom ili elektroničkom obliku.

Jedini ovlašteni podnositelji (tražitelji podataka) su:

- nadležno tijelo
- ovršenik/protivnik osiguranja (sve podatke i preslike koji se odnose na njega)
- ovrhovoditelj/predlagatelj osiguranja (sve podatke i preslike koji se odnose na njega)
- banka za svoje klijente
- svaka osoba koja tvrdi i dokaže da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja, pod uvjetom da je u zahtjevu za davanje podataka navela tražbinu radi čijeg ostvarenja ili osiguranja podatak traži te priložila presliku isprave na kojoj se ona temelji.

Dakle, isključivo ovlaštena osoba može osobno ili putem punomoćnika u najbližoj poslovnici Fine zatražiti podatke koje joj je Fina prema zakonskim i podzakonskim odredbama ovlaštena dati.

Slijedom navedenog Fina Vam na Vaš zahtjev nije u mogućnosti dostaviti presliku zaključka suda jer bi isto bilo protivno čl. 20. ZPONS-a i čl. 30. Pravilnika. **Međutim u mogućnosti ste se osobno obratiti sudu i zatražiti uvid u predmet (spis).**

U predmetnom slučaju razvidno je da je Financijska agencija postupala po zaplijenjenim sredstvima sukladno nalogu suda te pojašnjavamo da je isto propisano čl. 24. st. 1. OZ-a u kojem je navedeno slijedeće:

(1) Sudskom odlukom, prema ovom Zakonu, smatra se presuda, rješenje, platni nalog te druga odluka donesena u postupku pred sudom i izbranim sudom, a sudskom nagodbom smatra se nagodba sklopljena u postupku pred tim sudovima.

Ujedno skrećemo pozornost kako iz odredbi posebnog Zakona o Financijskoj agenciji (Narodne novine, broj 117/2001, 60/2004, 42/2005, dalje u tekstu: „Zakon“), kojim se uređuje njezino poslovanje, proizlazi da je Fina pravna osoba „*sui generis*“ s javnim ovlastima, osnovana istim od strane Republike Hrvatske i da, između ostalog, obavlja poslove od javnog interesa za državu izvan sustava državne uprave te na taj način upisana u nadležni sudski registar, slijedom čega nije trgovačko društvo, ustanova ili izvanproračunski fond.

Napominjemo da, za razliku od suda ili javnog bilježnika kao povjerenika suda, Fina kao provedbeno tijelo i servis suda provodi ovršne radnje suda ali **nema ex lege samostalna ovlaštenja** poduzimati radnje kojima se upravlja postupkom (tj. bez prethodnog izričitog naloga sadržanog u izreci formalne ovršne odluke (alt. ovršne nagodbe) suda, javnog bilježnika ili drugog nadležnog tijela, odnosno zakonske ovlasti), niti samostalno provodi dokazni postupak radi utvrđivanja činjenice, niti donosi odluke kojima se dovršava ovršni postupak, **obzirom da je za sve to isključivo nadležan sud.**

3

Već naprotiv, Fina je dužna pružati pomoć sudovima u obavljanju sudbene vlasti i **postupa provodeći odluke istih**, koji su utvrđeni kao podobni za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima **obzirom da sadrže izričite** (tj. u izreci formalne odluke a ne obrazloženju), **potpune i jasne (opsegom) naloge za postupanje**, sve temeljem čl. 3. st. 9. ZPONS-a i čl. 4. st. 4. istog te 21. st. 1. OZ-a, postupajući pritom u ispunjavanju obveza iz svoje profesionalne djelatnosti oprezno, s povećanom pažnjom, prema pravilima struke i običajima (pažnjom dobrog stručnjaka) sukladno čl. 10. st. 2. ZOO-a.

Slijedom svega navedenog, smatramo da nije bilo propusta u postupanju Financijske agencije po osnovi za plaćanje br. POVRV-2501/17 pa iz navedenog razloga otklanjamo Vašu reklamaciju kao neosnovanu te Vas upućujemo da iskoristite ovlaštenje da se osobno obratite nadležnom sudu te između ostalog zatražite uvid u predmet (spis) radi pribavljanja traženih podataka.

Unaprijed Vam zahvaljujemo na strpljenju i razumijevanju.

S kolegijalnim poštovanjem,

Suglasan:

Viši specijalist za pravnu podršku
Davor Rukonić, dipl. iur.

voditelj Odjela nadzora i operativnih poslova
Kristina Osić, dipl. oec.

FINANCIJSKA AGENCIJA

Odjel nadzora i operativnih poslova

Ulica grada Vukovara 70
10000 Zagreb

Poštarna plaćena HP-u d d
u sortimier
10200 Zagreb

ODVJETNIK

LOURO ZOVKO

Ulica kneza Branimira 7
10 000 ZAGREB

N/r gota Ana Crnjac

**REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB**

Odjel trgovačkih i ostalih sporova

IZVOD IZ ZAPISNIKA

**sa 28. sjednice Odjela trgovačkih i ostalih sporova
Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske održane 3. svibnja 2017.**

1.

Odlučivanje o zahtjevu o kojemu je pravomoćno presuđeno

Pravno shvaćanje:

Ako je nakon donošenja kondemnatorne prvostupanjske presude, u tijeku žalbenog postupka, otvoren stečajni postupak nad tuženikom, naknadno doneseno rješenje o utvrđenim tražbinama kojim je utvrđena tražbina u određenom isplatnom redu, nema značaj pravomoćno presuđene stvari i bitne povrede odredaba parničnog postupka u odnosu na ranije donesenu prvostupanjsku presudu.

Drugostupanjski sud - nakon nastavljanja parničnog postupka prekinutog uslijed otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, koji je otvoren nakon donošenja prvostupanjske presude – odlučuje o žalbi neovisno o tome je li tužitelj kao vjerovnik prijavio svoju tražbinu u stečajnom postupku, odnosno je li upućen na parnicu i to po općim pravilima o odlučivanju u povodu tog pravnog lijeka, ispitujući pravilnost i zakonitost pobijane odluke s obzirom na stanje stvari kakvo je bilo u vrijeme zaključenja glavne rasprave.

2.

Utjecaj podjele društva kapitala na promjenu stranke u parničnom postupku

Pravno shvaćanje:

Kad je u tijeku parnice nad strankom koja je pravna osoba provedena podjela društva odvajanjem, kad to društvo nije prestalo postojati, ne radi se o univerzalnoj

materijalnopravnoj sukcesiji koja dovodi ex lege do procesnopravne sukcesije novog društva ili društva preuzimatelja.

3.

Obveznik plaćanja doprinosa za zajedničku pričuvu kad je na temelju sporazuma o osiguranju novčane tražbine preneseno pravo vlasništva na nekretnini

Pravno shvaćanje:

Obveznik plaćanja doprinosa za zajedničku pričuvu za nekretninu koja je u postupku osiguranja novčane tražbine bila predmet fiducijarnog prijenosa prava vlasništva je fiducijarni dužnik.

PREDSJEDNICA ODJELA TRGOVAČKIH I
OSTALIH SPOROVA
Branka Ćiraković

Sentenca: Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Razlučni vjerovnik - provođenje ovrhe

Zbirni podatci

Broj odluke: Pž 6597/2019-2

Datum odluke: 07.01.2020

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Pravna podloga

Članak 149. Stečajnog zakona (Narodne novine, broj 71/15 i 104/17) u vezi s člankom 67. stavkom 2. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08)

Sentenca

Razlučno pravo jest pravo vjerovnika da tražbinu osiguranu založnim ili s njim u stečaju izjednačenim pravom na stvari ili pravu stečajnog dužnika, namiri iz vrijednosti te stvari ili prava odvojeno i neovisno o namirenju vjerovnika čije tražbine nisu osigurane, i u pravilu neovisno o tijeku stečajnog postupka.

Tekst

Iz spisa proizlazi da je prvostupanjski sud rješenjem poslovni broj Ovr-235/2010 od 24. veljače 2010. odredio nastavak ovrhe na ovršenikovim pokretninama - motornim vozilima. Na uredovanju održanom 19. rujna 2017. sudski ovršitelj je zaplijenio jednu od pokretnina na kojima je određena predmetna ovrha i to osobni automobil Renault Clio 1,2 godina proizvodnje 2002., reg oznake ... Prvostupanjski sud je rješenjem od 30. siječnja 2018. utvrdio prekid postupka jer je ovršenik prestao postojati upisom stečajne mase iza ovršenika u sudski registar. Ovrhovoditelj je podneskom od 26. veljače 2018. predložio nastaviti postupak, a sud je rješenjem od 8. kolovoza 2018. donio rješenje kojim je nastavio postupak i pozvao ovrhovoditelja da obavijesti sud ima li interesa za vođenje predmetnog postupka uz upozorenje da će obustaviti ovrhu ako se ovrhovoditelj ne očituje. Ovrhovoditelj je podneskom od 20. rujna 2018. predložio održati javnu dražbu radi prodaje zaplijenjenog vozila. Potom je podneskom od 13. ožujka 2019. predložio pozvati stečajnog upravitelja ovršenika da dostavi točne podatke o postignutim cijenama za svako pojedino vozilo na kojima ovrhovoditelj ima razlučno pravo. Nakon toga je sud donio pobijano rješenje.

U obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjski sud je naveo da je obustavljen i zaključen stečajni postupak nad Stečajnom masom iza K.O.E.L. P. d.o.o. i da je rješenje o obustavi i zaključenju postalo pravomoćno 20. studenog 2018.

Međutim, ovrhovoditelj u žalbi ukazuje da je stečajni upravitelj ovršenika dopisom obavijestio prvostupanjski sud da predlaže, između ostalog, određivanje naknadne diobe s obzirom na to da su nakon obustave i zaključenja stečajnog postupka nad Stečajnom masom iza K.O.E.L. P. d.o.o. pronađeni predmeti stečajne mase. Pritom ukazuje da je Kupoprodajni ugovor od 26. siječnja 2018. sporazumno raskinut te da su vozila koja su predmet ovog ovršnog postupka vraćena u stečajnu masu te da je nad njima moguće provesti ovrhu.

S obzirom na to da ovrhovoditelj ima založno pravo na motornim vozilima ovršenika, stečeno na temelju zabilježbe predmetnog rješenja o ovrsi u Upisnik vozila nadležne Policijske uprave suprotno zaključku prvostupanjskog suda, ovrhovoditelj je na taj način postao razlučni vjerovnik pa sud nije mogao obustaviti predmetni postupak, bez da prije toga postupi sukladno podnesku ovrhovoditelja od 13. ožujka 2019. i pozove stečajnog upravitelja da u ovaj ovršni spis dostavi podatke je li prodao motorna vozila koja su predmet ovog ovršnog postupka i nad kojim ovrhovoditelj ima razlučno pravo.

Naime, razlučni vjerovnici su vjerovnici koji imaju pravo na odvojeno namirenje iz određenih dijelova stečajne mase. Dakle, razlučno pravo jest pravo vjerovnika da tražbinu osiguranu založnim ili s njim u stečaju izjednačenim pravom na stvari ili pravu stečajnog dužnika, namiri iz vrijednosti te stvari ili prava odvojeno i neovisno o namirenju vjerovnika čije tražbine nisu osigurane i u pravilu neovisno o tijeku stečajnog postupka.

Stoga je prvostupanjski sud trebao, nakon što je nastavio predmetni postupak postupiti po ovrhovoditeljevom podnesku od 13. ožujka 2019. te utvrditi je li stečajni upravitelj prodao pokretnine-motorna vozila koje su predmet ovog ovršnog postupka, a ne pozivom na odredbu čl. 67. st. 2. OZ-a obustaviti predmetni postupak.

Zbog navedenih razloga odlučne činjenice su ostale neutvrđene, čime je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog

postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a pa se pobijano rješenje za sada ne može ispitati.

S obzirom na navedeno, valjalo je na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 19. OZ-a uvažiti ovrhovoditeljevu žalbu, ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Odluka:

PŽ 2716/2017-2

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 2716/2017-2

Datum odluke: 02.05.2017

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Ivici Omaziću, u pravnoj stvari ovrhovoditelja REPUBLIKA HRVATSKA, kojeg zastupa Općinsko državno odvjetništvo, protiv ovršenika P. T. d.o.o. u stečaju, S. B., radi prisilnog ostvarenja novčane tražbine u iznosu od 322.425,82 kn, odlučujući o ovrhovoditeljevoj žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-418/2016-4 od 27. veljače 2017., 2. svibnja 2017.

riješio je

Uvažava se ovrhovoditeljeva žalba, ukida rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-418/2016-4 od 27. veljače 2017. u točki 2. izreke i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Trgovački sud u Zagrebu (dalje: prvostupanjski sud) je rješenjem poslovni broj Ovr-418/2016-4 od 27. veljače 2017., odredio nastavak postupka u ovoj pravnoj stvari (točka I. izreke), te obustavio ovrhu na nekretnini ovršenika, i to na zgradi upisanoj u zk.ul. 422 k.o. Lumbarda, kč.br. 740 (točka II. izreke).

Iz obrazloženja tog rješenja proizlazi da je prvostupanjski sud obustavio predmetnu ovrhu primjenom odredbe čl. 169. st. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ) s obzirom na to da ovrhovoditelj nije stekao založno pravo na nekretnini ovršenika jer nikada nije donijeto rješenje o ovrši, kao i jer ovrhovoditelj nije prijavio svoju tražbinu u stečajnom postupku nad ovršenikom.

Protiv rješenja prvostupanjskog suda žalbu je podnio ovrhovoditelj kojom ga pobija u točki 2. izreke zbog svih žalbenih razloga. U žalbi u bitnome ističe da je rješenjem o osiguranju Općinskog suda u Korčuli poslovni broj Ovr-159/11 od 20. rujna 2011. pod brojem Z-1235/11 uknjiženo založno pravo radi osiguranja iznosa od 322.425,82 kn i pripadajućih zateznih kamata u korist Republike Hrvatske, uz upis zabilježbe ovršivosti tražbine na nekretninama protivnika osiguranja S.-O. d.o.o. S., i to na nekretnini kč.br. ... zk.ul. ... k.o. L. Budući da je S.-O. d.o.o. nakon uknjižbe založnog prava na predmetnoj nekretnini sklopio ugovor o kupoprodaji te nekretnine 21. travnja 2015. s ovršenikom, to sukladno odredbi čl. 83. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12, 25/13 i 93/14; dalje: OZ) upisano založno pravo ovlašćuje založnog vjerovnika da se namiri iz vrijednosti založene nekretnine bez obzira na to je li nakon uknjižbe založnog prava, pravo na nekretnini prešlo na drugu osobu. Predlaže preinačiti pobijano rješenje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 2. te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s čl. 21. st. 1. OZ-a u granicama razloga

navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da pobijano rješenje nije pravilno i zakonito.

Iz stanja spisa proizlazi da ovrhovoditelj na temelju ovršne isprave, rješenja Republike Hrvatske, Ministarstvo financija-Porezna uprava, Klasa: ..., Ur.broj: ... od 6. linja 2011., ima prema S.-O. d.o.o. potraživanje u iznosu od 322.425,82 kn s pripadajućim zateznim kamatama. Nadalje, rješenjem o osiguranju poslovni broj Ovr-159/11 od 20. rujna 2011. uknjiženo je založno pravo u korist ovrhovoditelja na nekretnini protivnika osiguranja S.-O. d.o.o., a koja nekretnina je predmet ovog ovršnog postupka (kč.br. ... upisanoj u zk.ul.br. ... k.o. L.).

Nakon te uknjižbe založnog prava, S.-O. d.o.o. je 21. travnja 2015. sklopila ugovor o kupoprodaji predmetne nekretnine s ovršenikom. Stoga, ovrhovoditelj je na temelju navedene ovršne isprave radi prisilne naplate iznosa od 322.425,82 kn s pripadajućim zateznim kamatama, podnio prijedlog za ovrhu protiv novog vlasnika opterećene nekretnine, odnosno ovdje ovršenika.

Pored toga, rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-1589/15 od 19. veljače 2016., otvoren je stečaj nad ovršenikom.

Ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada je primjenom odredbe čl. 169. st. 3. SZ-a, obustavio predmetnu ovrhu.

Naime, suprotno shvaćanju prvostupanjskog suda, ističe se da neovisno o tome što nije doneseno rješenje o ovrsi, ovrhovoditelj ima založno pravo na nekretnini ovršenika, a to upravo na temelju rješenja o osiguranju poslovni broj Ovr-159/11 od 20. rujna 2011. kojim je uknjiženo založno pravo u korist ovrhovoditelja na nekretnini protivnika osiguranja S.-O. d.o.o.

Odredbom čl. 83. OZ-a propisano je da ako se promijeni osoba koja je u zemljišnim knjigama upisana kao vlasnik nekretnine nakon što je ovrhovoditelj na nekretnini upisom u zemljišnu knjigu stekao založno pravo ili koje drugo pravo koje ga ovlašćuje da namiri određenu tražbinu njezinom prodajom, ovrhovoditelj ima pravo, na temelju ovršne isprave protiv osobe koja je bila vlasnik nekretnine u vrijeme kad je stekao to pravo i izvatka iz zemljišne knjige kojim se dokazuje prijenos vlasništva s prijašnjeg vlasnika na novog vlasnika, zatražiti ovrhu izravno protiv novog vlasnika radi naplate osigurane tražbine.

Razlučni vjerovnici su vjerovnici koji imaju pravo na odvojeno namirenje iz određenih dijelova stečajne mase. Dakle, razlučno pravo jest pravo vjerovnika da tražbinu osiguranu založnim ili s njim u stečaju izjednačenim pravom na stvari ili pravu stečajnog dužnika, namiri iz vrijednosti te stvari ili prava odvojeno i neovisno o namirenju vjerovnika čije tražbine nisu osigurane i u pravilu neovisno o tijeku stečajnog postupka.

Imajući u vidu navedeno, ocjena je ovog suda da je ovrhovoditelj koji ima založno pravo na nekretnini kč.br. ... upisanoj u zk.ul.br. ... k.o. L. u vlasništvu ovršenika, razlučni vjerovnik ovršenika, te je na temelju odredbe čl. 83. OZ-a ovlašten tražiti ovrhu izravno protiv njega.

Odredom čl. 169. SZ-a propisano je da nakon otvaranja stečajnog postupka razlučni vjerovnici nisu ovlašteni pokrenuti postupak ovrhe ili osiguranja (st. 5.), dok postupci ovrhe i osiguranja iz stavka 5. tog članka koji su u tijeku u vrijeme otvaranja stečajnog postupka prekidaju se. Prekinute postupke ovrhe i osiguranja nastaviti će sud koji vodi stečajni postupak primjenom pravila o unovčenju predmeta na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku (st. 6.).

Također, za obustavu ovrhe nije odlučno je li ovrhovoditelj prijavio svoju tražbinu u stečajnom postupku kao što to smatra prvostupanjski sud, s obzirom na to da je odredbom čl. 258. st. 3. SZ-a propisano da razlučni vjerovnici koji nisu obavijestili stečajnog upravitelja o razlučnom pravu na način iz stavka 2. tog članka ne gube pravo odvojenoga namirenja iz predmeta razlučnog prava, osim iznimno, ako je predmet razlučnog prava bez njih unovčen u stečajnom postupku, a razlučno pravo nije bilo upisano u javnoj knjizi ili za njega stečajni upravitelj nije znao niti morao znati.

Slijedom navedenog valjalo je, na temelju odredbe iz čl. 380. t. 3. ZPP-a, u vezi s čl. 21. st. 1. OZ-a, ukinuti pobijano rješenje.

U nastavku postupka prvostupanjski će sud, valjanom primjenom materijalnog prava odlučiti o osnovanosti prijedloga ovrhovoditelja te postupak ovrhe nastaviti sukladno odredbi čl. 169. st. 6. SZ-a.

U Zagrebu 2. svibnja 2017.

SUDAC
IVICA OMAZIĆ, v.r.

Za točnost opravka
ovlašteni službenik

Odluka:

Rev 442/2015-3

Zbirni podatci

Broj odluke: Rev 442/2015-3
ECLI broj: ECLI:HR:VSRH:2020:7307
Datum odluke: 08.12.2020
Vrsta odluke: Rješenje
Vrsta predmeta: Građanski - revizija
Odjel: GRAĐANSKI ODJEL
[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Rev 442/2015-3

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 442/2015-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Jasenke Žabčić, predsjednice vijeća, Ivana Vučemila, člana vijeća i suca izvjestitelja, Viktorije Lovrić, članice vijeća, Marine Paulić, članice vijeća i Dragana Katića člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja P. d.o.o., K., ..., Republika Slovenija, kojeg zastupa punomoćnik M. Č., odvjetnik u Z., ..., protiv tuženika C. B. d.d. u stečaju, OIB ..., Z., ..., koju zastupa punomoćnik M. U., odvjetnik u Z., ..., uz sudjelovanje umješača na strani tuženika V. d.o.o., M. B., ..., kojeg zastupa punomoćnik K. L., odvjetnik u Z., ..., radi isplate, odlučujući o reviziji tuženika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4240/2014-5 od 14. travnja 2015., kojom je dijelom potvrđena, a dijelom preinačena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-795/2010-83 od 4. siječnja 2012., u sjednici održanoj 8. prosinca 2020.,

riješio je:

I. Ukida se presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4240/2014-5 od 14. travnja 2015., te presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-795/2010-83 od 4. siječnja 2012., i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II. Dopuna revizije tuženika od 4. listopada 2016., odbacuje se, kao nepravovremena.

III. Odlučivanje o troškovima revizije ostavlja se za konačnu odluku.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 1,600.000,00 EUR u točki 1. izreke, u točki 2. izreke odbijen je zahtjev tužitelja za isplatu zateznih kamata na navedenu glavnicu, u točki 3. izreke naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 631.721,90 kn, i u točki 4. izreke odbijen je tužiteljev zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 197.845,55 kn.

Presudom suda drugog stupnja u točki I. izreke potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-795/10 od 4. siječnja 2012. u točkama 1., 3. i 4. izreke.

U točki II. izreke drugostupanjske presude preinačena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-795/10 od 4. siječnja 2012. u točki 2. izreke na način da je suđeno:

„Nalaže se tuženiku isplatiti zatezne kamate koje na iznos od 1.600.000,00 EUR teku od 7. siječnja 2010. po stopi od 17% godišnje do 30. lipnja 2011., a od 1. srpnja 2011. do isplate po stopi od 15% godišnje, a u slučaju promjene stope zateznih kamata po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena“.

U točki III. izreke odbijen je, kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova odgovora na žalbu u iznosu od 97.987,50 kn.

Protiv navedene drugostupanjske presude tuženik je podnio reviziju i dopunu revizije (4. listopada 2016.), na temelju čl. 382. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13 i 89/14 - dalje: ZPP) zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže ukinuti obje nižestupanjske presude i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, podredno preinačiti i odbiti tužbeni zahtjev tužitelja a revidentu dosuditi troškove postupka.

U odgovoru na reviziju tužitelj navodi da on ne može u žalbenom postupku preinačavati tužbeni zahtjev, pa ni kondemnatorni u deklaratorni, u kome pravcu ukazuje revizija, te navodi da je tužitelj razlučni vjerovnik koji ima pravo odvojenog namirenja, da se u konkretnom slučaju radi o ugovoru o asignaciji, pa predlaže istu odbiti.

Revizija je osnovana, a dopuna revizije nepravovremena.

Prema odredbi čl. 382. st. 4. ZPP-a revizija se podnosi u roku od trideset dana od dostave drugostupanjske presude.

Prijepis drugostupanjske presude tuženiku je dostavljen 11. svibnja 2015., a tuženik je dopunu revizije podnio podneskom od 4. listopada 2016., dakle, po proteku prekluzivnog roka iz čl. 392. st. 1. ZPP-a.

Stoga je dopunu revizije, kao nepravovremenu valjalo odbaciti temeljem čl. 392.b st. 1. u vezi čl. 389. st. 1. ZPP-a.

Predmet postupka je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 1.600.000,00 EUR sa zateznim kamata na navedeni iznos, koji temelji na, po njemu, ugovoru o asignaciji, zaključenom između tužitelja, tuženika i treće osobe V. d.o.o. (u ovom postupku umješača na strani tuženika).

U povodu revizije iz čl. 382. st. 1. ZPP-a revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji (čl. 392.a ZPP).

U reviziji, prema odredbi čl. 386. ZPP-a, stranka treba određeno obrazložiti razloge zbog kojih je podnosi, a razlozi koji nisu tako obrazloženi neće se uzeti u obzir.

Pozivajući se na bitnu povredu odredbi parničnog postupka iz čl. 385. st. 1. toč. 2. ZPP-a, počinjenu pred drugostupanjskim sudom, zbog kojih je revizija dopuštena, a vezano za bitnu povredu postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP-a u svezi s čl. 179. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12 i 123/12 -dalje: SZ), tuženik navodi da presuda u izreci glasi na kondemnatorni nalog za plaćanje, a ne na utvrđenje postojanja tražbine u stečajnom postupku i plaćanje zakonskih zateznih kamata do isplate, što je protivno zakonu, jer otvaranje stečajnog postupka predstavlja zapreku za daljnji tijek kamata. Ističe da stečajni vjerovnik ne može nakon otvaranja stečajnog postupka u parničnom postupku ostvarivati građanskopravnu zaštitu kondemnatornim zahtjevom, pa smatra da okolnost da je prije otvaranja stečajnog postupka donesena prvostupanjska presuda ne omogućuje drugostupanjskom sudu odlučivanje o žalbi protiv prvostupanjske presude kojom je naloženo tuženiku, sada stečajnom dužniku, platiti tužitelju-stečajnom vjerovniku određenu svotu, jer je SZ-om propisano načelo istovremenog i razmjernog namirenja stečajnih vjerovnika, što znači da se stečajni vjerovnici razvrstavaju u isplatne redove (čl. 71. SZ-a) i namiruju s utvrđenim tražbinama, diobama, nakon pritjecanja gotovinskih sredstava. Stečajni vjerovnik, prema daljnjim navodima revizije, koji je prije otvaranja stečajnog postupka pokrenuo parnicu, kao u ovom slučaju, nakon što je parnica prekinuta i nastavljena, zato što mu je tražbina u stečajnom postupku osporena, može prema odredbi čl. 180. SZ-a, protiv stečajnog dužnika nastaviti parnicu samo s deklaratornim tužbenim zahtjevom radi utvrđenja tražbine osnovanom, a po pravomoćnosti takve presude o parničnom postupku stečajni vjerovnik može zahtijevati od stečajnog suda da ga razvrsta u njemu pripadajući isplatni red, sukladno čl. 181. SZ-a.

U odnosu na pitanje može li drugostupanjski sud odlučivati o žalbi ako je nad stečajnim dužnikom nakon donošenja prvostupanjske presude otvoren stečajni postupak, u situaciji ako je odlučeno o kondemnatornom tužbenom zahtjevu, tj. je li u toj situaciji drugostupanjski sud dužan ukinuti prvostupanjsku presudu i vratiti istom prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i omogućiti tužitelju da uskladi tužbeni zahtjev s odredbom čl. 180. SZ-a ili je u mogućnosti odlučiti o žalbi bez obzira na činjenicu otvaranje stečajnog postupka, ovaj sud se početno izjasnio u odluci Rev-x-1052/2013 od 11. prosinca 2013. Prema pravnom shvaćanju iznesenom u

toj odluci „drugostupanjski sud nije mogao postupiti kao da nad dužnikom nije otvoren stečajni postupak i tako u cijelosti zanemariti činjenicu otvaranja stečajnog postupka, ali i vjerovnikovu dužnost preuzimanja parnice te možebitno nastupanje predmnijeve odustanka od prava na vođenje parnice“, te je „takvim pristupom drugostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 385. st. 1. toč. 2. ZPP-a na koju se odnose postupovnoppravna pitanja zbog kojih je revizija dopuštena (čl. 354. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 179. SZ-a)“.

Međutim, kasnijom odlukom ovoga suda broj Rev-x-341/13-2 od 9. prosinca 2015., promijenjena je navedena praksa ovog suda, a prema izmijenjenom shvaćanju ovoga suda iznesenom u toj odluci „u žalbenom postupku drugostupanjski sud je pravilno ispitao zakonitost prvostupanjske presude koja se žalbom pobija, a prvostupanjski sud je pravilno odlučio kondemnatornom presudom o kondemnatornom tužbenom zahtjevu. Takav kondemnatorni zahtjev za isplatu u sebi sadrži deklaratorni zahtjev za utvrđenje postojanja te tražbine. Tek nakon zaključenja glavne rasprave pred prvostupanjskim sudom i nakon dostavljanja predmeta drugostupanjskom sudu nad tuženikom otvoren je stečajni postupak. Žalbeni sud je u postupku povodom žalbe vezan granicama raspravljanja i činjenicama utvrđenim u prvostupanjskom postupku, te mora odlučivati u granicama žalbe. Stoga, činjenica naknadnog otvaranja stečajnog postupka (za vrijeme trajanja drugostupanjskog postupka) nije mogla biti od utjecaja na odluku drugostupanjskog suda o pravilnosti i zakonitosti prvostupanjske presude.“

Nakon otvaranja stečajnog postupka, prema pravnom shvaćanju ovoga suda iznesenom u citiranoj odluci, pojedini stečajni vjerovnici, pa tako i tužitelj, ne mogu protiv dužnika tražiti osiguranje ili ovrhu na dijelovima imovine koja ulazi u stečajnu masu niti na drugoj imovini dužnika (čl. 98. st. 1. SZ). Naime, stečaj je generalna ovrha, pa je isključena individualna ovrha. Stoga, suprotno tvrdnjama tuženika, s obzirom na sve navedeno, tužitelj na temelju prvostupanjske presude ne može zahtijevati niti dobrovoljno niti prisilno namirenje tražbine utvrđene tom presudom, već može (samo i jedino) tražiti od stečajnog suca ispravak tablice ispitanih tražbina (u smislu odredbe čl. 181. st. 2. SZ)“.

O navedenom pravnom pitanju izjasnio se i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske na 28. sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, održanoj 3. svibnja 2017., koji je izrazio isto pravno shvaćanje, izraženo u gore navedenoj odluci ovoga suda. Prema pravnom shvaćanju VTS-a „Drugostupanjski sud - nakon nastavljanja parničnog postupka prekinutog uslijed otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, koji je otvoren nakon donošenja prvostupanjske presude - odlučuje o žalbi neovisno o tome je li tužitelj kao vjerovnik prijavio svoju tražbinu u stečajnom postupku, odnosno je li upućen na parnicu i to po općim pravilima o odlučivanju u povodu tog pravnog lijeka, ispitujući pravilnost i zakonitost pobijane odluke s obzirom na stanje stvari kakvo je bilo u vrijeme zaključenja glavne rasprave.“

U konkretnom predmetu, tužitelj je, kao stečajni vjerovnik, prijavio svoju tražbinu u stečajnom postupku, a ista je označena (utvrđena) kao osporena tražbina četvrtog višeg isplatnog reda, te je stečajni vjerovnik - tužitelj od strane stečajnog upravitelja i upućen na parnicu radi utvrđenja navedene tražbine (smatrajući da ne postoji činjenična ni pravna osnova za isplatu) tužitelja-stečajnog vjerovnika.

Slijedom navedenog, neosnovano se revident poziva na bitnu povredu odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP-a u svezi s čl. 179. SZ-a.

Na temelju rezultata provedenog dokaznog postupka nižestupanjski sudovi su utvrdili:

- da su tužitelj, tuženik i umješač na strani tuženika sklopili Sporazum o uređenju međusobnih odnosa od 2. prosinca 2009. (dalje Sporazum), koji neovisno o njegovom nazivu sadržajno predstavlja ugovor o asignaciji iz čl. 130. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08 - dalje: ZOO),
- da su u čl. 3. Sporazuma utvrdili da preostala obveza naručitelja (ovdje umješača) za plaćanje prema izvođaču (ovdje tužitelju) iznosi 1.600.000,00 eura,
- da je u čl. 4. Sporazuma naručitelj (umješač) ovlastio banku (tuženika) da izvršava plaćanja prema izvođaču na njegov račun u N. L. banci,
- da je u čl. 5. određeno da će se „plaćanja banke prema izvođaču izvršavati do trenutka smanjenja obveze naručitelja prema izvođaču na iznos od 1.200.000,00 eura, odnosno do izdavanja garancije na iznos od 1.200.000,00 eura prema izdanom pismu namjere“,
- da banka nije izdala garanciju na navedeni iznos od 1.200.000,00 eura,
- da je tuženik sa računa umješača temeljem Sporazuma isplatio tužitelju 400.000,00 eura nakon čega je prestao izvršavati plaćanja iako su na račun naručitelja pristizala novčana sredstva,
- da je naručitelj pisanim putem 4. siječnja 2010. obavijestio tuženika da je „stavio izvan snage predmetni Sporazum“.

Slijedom iznesenog nižestupanjski sudovi smatraju da se radi o ugovoru o uputi (asignaciji), da je navedeni ugovor, prema odredbi čl. 336. st. 1. ZOO-a, stvorio prava i obveze za ugovorne strane, da je tuženik sukladno čl. 9. i čl. 10. st. 2. ZOO-a, u ispunjavanju obveze iz svoje profesionalne djelatnosti pažnjom dobrog stručnjaka bio dužan zanemariti opoziv upute od 4. siječnja 2010., koju je uputitelj-umješač uputio tuženiku-uputitelju neposredno, i prihvatom umješačeve upute bio dužan postupiti, jer se prihvatom upute prema

čl. 141. st. 1. ZOO-a ne može opozvati, a kako je propustio isplatiti tužitelju iznos naveden u predmetnom Sporazumu, a koji je predmet tužbenog zahtjeva tužitelja (po uputi umješača-uputitelja) prije nego što je gotovo 2.000.000,00 EUR pristiglo na njegov račun kod banke (tuženika), nalaze osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja.

Uz navedeno drugostupanjski sud smatra da je pravilno prvostupanjski sud ocijenio da predmetni Sporazum ne predstavlja punomoć umješača danu tuženiku koju je umješač opozvao, ocjenjujući da sadržaj Sporazuma sasvim određeno upućuje da se radi o ugovoru o asignaciji sklopljenom između tri pravne osobe.

Osnovano se tuženik poziva (sadržajno) na revizijski razlog bitne povrede odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a jer nižestupanjski sudovi nisu dali valjane razloge o odlučnim činjenicama, a došlo je i do pogrešne primjene materijalnog prava, a koja postoji kada sud nije primijenio odredbu materijalnog prava koju je trebao primijeniti ili kad takvu odredbu nije pravilno primijenio (čl. 356. ZPP-a).

Nižestupanjski sudovi su za sada pogrešno primijenili odredbe čl. 130., čl. 141. st. 1. čl. 336. st. 1., čl. 9., te čl. 10. st. 2. ZOO-a, kada su ocjenom provedenih dokaza utvrdili da je između stranaka zaključen ugovor o asignaciji koji je stvorio prava i obveze za ugovorne strane, jer za takvu ocjenu dokaza nisu naveli dostatne i prihvatljive razloge.

Naime, odredbom čl. 130. ZOO-a, reguliran je ugovor o uputi-asignaciji, a njom je propisano da primatelj upute stječe pravo zahtijevati od upućenika ispunjenje tek kada mu ovaj izjavi da prihvaća uputu. Prema toj odredbi, da bi se ostvarila svrha i cilj asignacije, ugovorom o asignaciji moraju se uspostaviti tri pravna odnosa, i to odnos između primatelja upute-asignatara (ovdje tužitelj) i upućenika-asignata (ovdje tuženik), zatim odnos između primatelja uputa-asignatara i uputitelja-asignanta (ovdje umješača) i odnos između uputitelja-asignanta i upućenika-asignata. Opoziv danog ovlaštenja uputitelja upućeniku dopušten je do trenutka u kojem je uputitelj izjavio primatelju upute-asignataru, (čl. 141. st. 1 ZOO-a), da prihvaća uputu uputitelja-asignanta, ili do trenutka kada upućenik-asignat počne s ispunjenjem upute uputitelja, ili je u potpunosti izvrši.

Odredbom čl. 313. st. 1. ZOO-a, propisano je da je punomoć (o čemu se ovdje u predmetnom Sporazumu radi po tvrdnji tuženika) ovlaštenje za zastupanje što ga opunomoćitelj pravnim poslom daje opunomoćeniku, a postojanje i opseg punomoći nezavisni su od pravnog odnosa na temelju kojega je punomoć dana, s tim da opunomoćitelj prema odredbi čl. 316. st. 1. ZOO-a može po svojoj volji suziti ili opozvati punomoć, a opoziv i sužavanje svake punomoći može se učiniti u bilo kojem obliku (st. 2. citirane odredbe). Odredbe o punomoći su opće odredbe o zastupanju temeljem pravnog posla te se primjenjuju kod svih ugovora koji čine pravnu osnovu (kauzu) za davanje ovlasti u obavljanju pravnih poslova za opunomoćitelja (ugovori o nalogu, o djelu, o trgovačkom zastupanju, o posredovanju, o otpremanju, o komisiji, o asignaciji (upućivanju), ali i u onim obveznopравnim odnosima koji nisu zastupanje u užem ili širem smislu riječi, a kod kojih je za obavljanje nekog pravnog posla nužna punomoć (npr. kod prodajnog naloga - čl. 554. ZOO, kod ustupanja potraživanja zbog naplate - čl. 444. st. 2. ZOO-a i sl.).

Punomoć se daje „pravnim poslom“ pa se ona može „dobiti“ na temelju jednostrane izjave volje (jednostranim pravnim poslom), ali i ugovorom (dvostranim pravnim poslom) a razlika je samo u tome što kod jednostranog pravnog posla punomoć ima značaj ovlasti opunomoćenom da u ime i za račun onoga koji je dao ovlast može poduzimati pravne radnje a kod punomoći kao dvostranog pravnog posla punomoćnik ima obvezu tako i djelovati.

Ugovorom o nalogu (čl. 763. st. 1. ZOO-a) obvezuje se i ovlašćuje nalogoprimac poduzimati za račun nalogodavca određene pravne poslove, a nalogoprimac je, prema odredbi čl. 765. st. 1. ZOO-a dužan izvršiti nalog prema primljenim uputama, ostajući u njegovim granicama i u svemu skrbiti o interesima nalogodavca i njima se rukovoditi, a nalogodavac prema odredbi čl. 779. st. 1. ZOO-a može odustati od naloga, dok prema odredbi čl. 780. st. 1. ZOO-a nalogoprimac može otkazati nalog kad hoće, samo ne u nevrijeme.

Imajući u vidu sadržaj navedenih odredbi, priloženih isprava i iskaza stranaka i svjedoka, za izneseno pravno shvaćanje nižestupanjskih sudova, prema ovome sudu nisu dati dovoljni razlozi za zaključak da predmetni Sporazum sadrži uputu (asignaciju) iz čl. 130. ZOO-a, a ne samo punomoć odnosno ovlaštenje umješača danu tuženiku za određenu radnju, koju je umješač kasnije opozvao, zbog čega tuženik nije mogao postupiti po Sporazumu, za sada nije prihvatljiva jer sami sadržaj Sporazuma ne bi upućivao na uputu, s obzirom da je u čl. 2. Sporazuma utvrđeno postojanje međusobno zaključenog ugovora o izvođenju radova između izvođača i naručitelja, postojanje preostale obveze za plaćanje naručitelja prema izvođaču u iznosu od 1.600.000,00 Eura, te da će plaćanje iznosa od 1.200.000,00 Eura biti osigurano bankarskom garancijom, o čijem izdavanju je izdano pismo namjere, u čl. 4. Sporazuma naručitelj (umješač) je ovlastio banku (tuženika) da sa njegova računa (ne sa svog računa, tj. sredstava s računa banke) izvršava plaćanja prema izvođaču na njegov račun u N. L. banci, a u čl. 5. je određeno da će se „plaćanja banke prema izvođaču izvršavati do trenutka smanjenja obveze naručitelja prema izvođaču na iznos od 1.200.000,00 Eura, odnosno do izdavanja garancije na iznos od 1.200.000,00 Eura prema izdanom pismu namjere“.

Iz sadržaja navedenih odredbi Sporazuma proizlazilo bi da je tuženik (banka) dobila samo bezuvjetno ovlaštenje naručitelja (umješača)

za isplatu iznosa od 400.000,00 Eura („plaćanja banke prema izvođaču izvršavati do trenutka smanjenja obveze naručitelja prema izvođaču na iznos od 1.200.000,00 EURA“), zbog čega, obzirom da je naručitelj isto opozvao i raskinuo Sporazum, zaključci nižestupanijskih sudova o bezuvjetnom i neopozivom nalogu odnosno asignaciji, za sada nisu prihvatljivi. Nižestupanijski sudovi, pri iznošenju navedene ocjene dokaza propustili su cijeniti je li tuženik, kao poslovna banka, ugovorna strana međusobnih poslovnih obveza iz odnosa naručitelja i umješaka, odnosno tvrtke V. d.o.o. i izvođača tj. tužitelja i može li se tuženik vezati za njihove međusobne pravne poslovne odnose. Izneseno shvaćanje nižestupanijskih sudova o ugovoru o uputi nije prihvatljivo ovome sudu pogotovo što su ga sudovi temeljili i na iskazu direktorice tužitelja, iako je ona izjavila da banka (tuženik) nije željela potpisati prvobitnu verziju ovog ugovora u kojem je stajalo da se radi o ugovoru o asignaciji, zbog čega je i vraćen iz banke i kasnije potpisan kao „Sporazum o uređenju međusobnih odnosa“ i potpisan od strane direktora umješaka, ovlaštene osobe u banci i direktora tužitelja, ali su nižestupanijski sudovi, nasuprot tome, iz iskaza direktorice tužitelja i predsjednika uprave tuženika utvrdili kako se radi o ugovoru o asignaciji, a propustili su objasniti zašto nisu prihvatili, u navedenom dijelu, iskaz navedenog svjedoka i kako su na izneseni način taj dio iskaza cijenili kroz sadržaj čl. 5. Sporazuma.

Kako su nižestupanijski sudovi, prema navedenom, pogrešno primijenili čl. 130. i čl. 141. st. 1. ZOO-a na tužbeni zahtjev tužitelja, i uz to počinili bitnu povredu parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, to je primjenom odredbe čl. 394. st. 4. u svezi čl. 385. st. 1. ZPP-a bilo nužno ukinuti obje pobijane presude i predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

Imajući u vidu navedeno, u nastavku postupka nakon što se otkloni navedena bitna povreda moći će se donijeti zakonita odluka.

Odluka o troškovima postupka nastalim u povodu revizije utemeljena je na odredbi čl. 166. st. 3. ZPP-a.

Zagreb, 8. prosinca 2020.

Predsjednica vijeća:
Jasenska Žabčić, v.r.

Obavijest o primitku elektroničkog podneska

kojom se potvrđuje da je **Lovro Zovko**, OIB **00283145230**, dana **04.11.2022.** u **10:57:45** sati u svojstvu **Odvjetnik** sustavu za komunikaciju sa sudovima elektronskim putem predao pošiljku čiji sadržaj je naveden u nastavku.

Osnovni podaci pošiljke

Sud primatelj	Trgovački sud u Zagrebu
Postojeći predmet na koji se pošiljka odnosi	Povrv-2459/2021
Primjedba	-

Podnesak

Vrsta	Podnesak tužitelja
Podnositelj	VODOVOD DUBROVNIK d.o.o. za vodoopskrbu i komunalnu hidrotehniku
Broj stranica	8
Naziv datoteke sa sadržajem	2022_11_02_Podnesak očitovanje.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	260,0 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	ec5b3f7946160251a6c6d3648fc07c99ffecf0461782f92eeb33621511d52493

Prilog s rednim brojem 1

Opis	Prilog 1_2022_11_02_Odgovor na prigovor
Broj stranica	4
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	Prilog 1_2022_11_02_Odgovor na prigovor.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	1,7 MB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	a44e2cd94aba48524782fcb85e5faf6b7919a0766ab31ad2e606721a029d8db1

Prilog s rednim brojem 2

Opis	Prilog 2_Odluka PŽ 6597-2019-2
Broj stranica	2
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	Prilog 2_Odluka PŽ 6597-2019-2.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	40,9 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	8731ff9e172b42239e50afdb90b521e15e434308aef1a2ea90edb4236dd0a8b1

Prilog s rednim brojem 3

Opis	Prilog 3_Odluka PŽ 2716-2017-2
Broj stranica	3
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	Prilog 3_Odluka PŽ 2716-2017-2.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	43,3 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	b644e481761e5c0694ac0f471d523fd9858d9e6a789a97cad7e35a8bbb3d7653

Prilog s rednim brojem 4

Opis	Prilog 4_Sjednica_Odjela_od_3.5.2017.
Broj stranica	2
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	Prilog 4_Sjednica_Odjela_od_3.5.2017..pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	69,1 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	12df5b202d9fbecca0f8abde992744430e7b1195510f207e1796cf17283844c0

Prilog s rednim brojem 5

Opis	Prilog 5_Odluka Revt 442-2015-3
Broj stranica	5
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	Prilog 5_Odluka Revt 442-2015-3.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	56,0 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	ed68cd1560f56f07ad22a42060b21cae6fd5485fa8241bbccf01ec4ad57cae97